

757 000 uczniów w Strefie Gazy pozbawiono prawa do edukacji

2 października 2024

Izraelskie siły okupacyjne kontynuują ludobójczą wojnę, którą toczą przeciwko Strefie Gazy, starając się wyeliminować wszelkie środki życia, celując w ludzi, drzewa i kamienie. Bombardowali dzielnice mieszkalne w celu zabicia jak największej liczby osób i zabijania przyszłości pokolenia i jego marzeń. Dlatego zaatakowali też sektor edukacji ze wszystkimi jego elementami. Proces edukacyjny został zatrzymany, a szkoły zamieniły się w ośrodki schronienia, Okupacja wymierzyła w nie bombardowania, zabijanie, zniszczenia, oblężenia i aresztowania...

Przymusowe wysiedlenia, głód, burzenie domów i codzienne zabijanie mają katastrofalne skutki psychologiczne, zwłaszcza dla tych, którzy stracili jednego lub oboje rodziców, lub zostali narażeni na bombardowania, które spowodowały obrażenia lub trwałe kalectwo. Wydarzenia te są krwawe, łącznie z zabójstwami, śmiercią, stratami i ciągłymi przesiedleniami. Wpływają na warunki życia, co stanowi szok, który ma swoje skutki. Najpoważniejszymi wyzwaniem są ból związany z sytuacją uczniów i ich cierpienie psychiczne. Edukacja jest w toku.

W czasie, gdy inne kraje świata dążą do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju, jakim jest zapewnienie wszystkim wysokiej jakości i wszechstronnej edukacji, studenci Gazy tracą prawo do edukacji w wyniku zbrodni okupacji bombardującej placówki oświatowe, co doprowadziło do całkowitego zaprzestania studiów.

Dla uczniów, którzy stanowili 33% populacji Strefy Gazy na

etapie edukacji przeduniwersyteckiej, w roku akademickim 2023/2024 liczba uczniów w szkołach podstawowych i średnich wynosiła 626 tys., a rozkład przedstawiał się następująco: 305 tysięcy uczniów szkół publicznych, 300 tysięcy uczniów w szkołach agencji UNRWA, 21 tysięcy uczniów w szkołach prywatnych.

W związku z zakończeniem życia szkolnego w ubiegłym roku 2023/2024 do I klasy szkoły podstawowej w bieżącym roku dołączono ponad 60 tys. uczniów z dzieci posiadających obecnie prawo do nauki, dzięki czemu ogólna liczba uczniów wynosi teraz około 686 tysięcy, a jeśli do tego dodać około 71 tysięcy dzieci w przedszkolach, łączna liczba wynosi 757 tysięcy, co stanowi równowartość jednej trzeciej populacji Strefy Gazy, z której większość opuściła rok szkolny – uniemożliwiono im przystąpienie do egzaminów, w tym 38 tys uczniów odmówiono przystąpienia do egzaminu maturalnego.

Dzięki staraniom Ministerstwa Edukacji i Ambasady Państwa Palestyny w Kairze do egzaminu dojrzałości mogło przystąpić 1320 uczniów za granicą, w trudnych warunkach psychologicznych, w większości w Arabskiej Republice Egiptu. Ministerstwo było w stanie zapewnić edukację na odległość dla około 15 000 uczniów za granicą. Doszło do zaprzestania życia uniwersyteckiego dla około 88 000 studentów.

Liczba studentów-męczenników sięgnęła około 14 tysięcy, co stanowi około jednej trzeciej męczenników ludobójstwa w Strefie Gazy. Oprócz tego pod gruzami zginęło około 3000 uczniów, a liczba rannych osiągnęła około 32 000, co stanowi jedną trzecią rannych wskutek ludobójstwa, nie licząc urazów psychicznych. Liczba osieroconych uczniów w okresie wojny osiągnęła około 15 000 sierot od piątego do osiemnastego roku życia.

Liczba szkół w Strefie Gazy osiągnęła 803 szkół, z 565 budynkami szkolnymi, ponieważ jest wiele budynków szkolnych pracujących na dwie zmiany, rano i wieczorem, w następującym

podziale: 448 szkół rządowych, 285 szkół należących do agencji UNRWA i 70 szkół prywatnych. Izraelskie siły okupacyjne obrały za cel 497 budynków szkolnych, co stanowi 88% z wszystkich 565 budynków szkolnych. Doprowadziło to do zniszczenia dużej liczby z nich. 60% budynków szkolnych wymaga gruntownej odbudowy. Wśród zaatakowanych szkół jest 275 szkół publicznych (co stanowi 89% z nich), 164 szkół agencyjnych (co stanowi 87% szkół agencji UNRWA) i 58 szkół prywatnych (co stanowi 83% wszystkich szkół prywatnych). Okupacja całkowicie zniszczyła 125 budynków szkolnych, 170 budynków zostało poważnie uszkodzonych, 165 zostało częściowo uszkodzonych, a 37 budynków szkolnych zostało lekko uszkodzonych. Budynki szkolne stały się schroniskami, w których przebywały tysiące wysiedlonych rodzin.

Liczba przedszkoli sięgnęła 620, z czego 14 to przedszkola publiczne, a pozostałe to przedszkola sektora prywatnego, z których 500 zostało zbombardowane i całkowicie lub częściowo zniszczone, co stanowi 80% placówek przedszkolnych.

W Strefie Gazy znajduje się 7 uniwersytetów i 10 szkół wyższych. Wszystkie uniwersytety i uczelnie zostały poddane prawdziwej zagładzie. Zniszczono 33 budynki, w tym sale, laboratoria i biblioteki, a 55 budynków częściowo zniszczono. Liczba studentów studiujących na uniwersytetach osiągnęła 88 tysięcy studentów, w tym około 5000 poza Strefą Gazy, a liczbę męczenników wśród studentów uniwersytetów i szkół wyższych szacuje się na około 2000 studentów, a oprócz tego około 4000 rannych. Część z nich została zbombardowana, gdy gromadzili się w punktach internetowych, aby pobrać swoje wykłady lub przystąpić do egzaminów.

Liczba pracowników szkół osiągnęła około 26 000 nauczycieli, z czego 14 300 przypadało na szkoły publiczne, 10 000 na szkoły agencji UNRWA, 600 na szkoły prywatne, a 100 na szkoły Al-Azhar. Oprócz tego było około 2000 innych pracowników, a liczba pracowników w przedszkolach osiągnęła około 3500 osób, co daje łącznie około 31 500 pracowników.

Liczbę męczenników szacuje się na 600, w tym 200 nauczycieli z agencji UNRWA, ponad 1300 rannych i około 150 zaginionych pod gruzami. Liczba pracowników akademickich i administracyjnych osiągnęła około 5100 pracowników, którzy utknęli w sytuacji braku możliwości wypłaty wynagrodzeń przez uczelnie w związku ze zniknięciem głównych źródeł dochodów uczelni, którymi są czesne. Liczba męczenników osiągnęła około 130 naukowców i badaczy oraz około 100 pracowników administracyjnych. Szacuje się także liczbę rannych na około 250 rannych.

Wolę Palestyńczyków zademonstrowano decyzją Ministra Edukacji i Szkolnictwa Wyższego z początkiem roku akademickiego 2024 / 2025 w sprawie uruchomienia e-learningu dla uczniów, a liczba zapisanych na nie dzieci około 300 000, co stanowi kontynuację wcześniejszej inicjatywy Ministerstwa polegającej na zapewnieniu kształcenia na odległość uczniom spoza strefy Gazy, których liczba wynosi około 15 tysięcy, w tym 1320 uczniów klas maturalnych.

Palestyńskie uniwersytety Strefy Gazy zdecydowały się na przejście od maja 2024 roku na e-learning, obejmujący przedmioty teoretyczne, gdyż liczba przyjętych studentów osiągnęła około 57 tys., co stanowi 65% ogółu studentów uczelni. Niektóre uniwersytety zapewniały praktyczne szkolenia studentom medycyny, farmacji i pielęgniarstwa w szpitalach w Strefie Gazy. Poprzedziła to inicjatywa Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego i Badań Naukowych wraz z uniwersytetami Zachodniego Brzegu, mająca na celu rejestrację studentów z Gazy jako studentów wizytujących za pośrednictwem platform elektronicznych, a liczba przyjętych studentów osiągnęła około 18 000 studentów.

Pomimo okupacyjnego zniszczenia budynków uniwersyteckich i laboratoriów, uniwersytetom udało się zachować dane studentów. Podjęto wszelkie próby edukacji, zarówno zdalnej, jak i stacjonarnej. Zderzają się one jednak z rzeczywistością kontynuacji wojny ludobójczej, co negatywnie wpływa na te inicjatywy ze względu na ciągłe bombardowania, ciągłe

wysiedlenia, utratę rodzin, wyburzanie domów i zniszczenie szkół, utratę książek, brak Internetu oraz utratę rodziny i przyjaciół.

Kroki wymagane do powodzenia eksperymentu i pokonania przeszkód:

- praca nad zapewnieniem dostępu do Internetu we współpracy z palestyńską telekomunikacją i międzynarodowymi firmami za pośrednictwem satelity;
- udostępnianie podręczników, artykułów piśmiennych i laptopów we współpracy z odpowiednimi instytucjami międzynarodowymi;
- konieczność pracy nad zapewnieniem edukacji stacjonarnej wszystkim uczniom szkół średnich, którzy chcą się uczyć przez minimum 3 dni w tygodniowo.
- konieczność podjęcia działań na rzecz zapewnienia bezpośredniej edukacji uczniom pierwszych klas szkół podstawowych, których liczba wynosi około 120 000 uczniów ze względu na kumulację dwóch lat nauki – podstaw czytania i pisanie.
- organizowanie inicjatyw indywidualnych i nadawanie im oficjalnego wymiaru, jak inicjatywy wspierające zdalne nauczanie;
- interwencje psychologiczne mające na celu powrót do zdrowia uczniów i nauczycieli we współpracy z odpowiednimi instytucjami;
- połączenie nauczycieli ze Strefy Gazy z nauczycielami z Zachodniego Brzegu jako krok w stronę zakończenia podziału, aby mogli zaangażować się wspólnie w proces edukacyjny.

Czas obecny to smutne sceny dla uczniów, którzy cierpliwie znoszą horror wojny i jej nieszczęścia. Edukacja jest często ignorowana podczas wojen, gdyż żywność, lekarstwa, woda i schronienie bardziej zajmują rodziny, a instytucji dbających o

edukację w czasie wojny jest niewiele. Wymaga to dbałości o ochronę i zapewnienie edukacji w czasie wojny jako podstawowego wymogu podnoszenia wartości społecznej i emocjonalnej dzieci oraz ochrony ich przed wyzyskiem w celu zachowania ich bezpieczeństwa fizycznego i psychicznego. Odbywa się to poprzez tworzenie odpowiedniego i bezpiecznego środowiska edukacyjnego, które uwzględnia warunki wojny i traumy, jakie przeżyli uczniowie i dopilnowanie, aby w przyszłości nie porzucili szkoły. Należy zrozumieć i wziąć pod uwagę stan psychiczny uczniów, którzy żyli i żyją na co dzień w trudnych sytuacjach terroru i strachu przed bombardowaniami i zniszczeniami.

Autorstwo: dr Jamil Absi (członek zarządu Fundacji „Al Farabi”)

Źródło: MyslPolska.info